

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XLIV. S. Bonifacius I. Anno Christi 418. Honorii 24. Theodosii II. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

nit, *sub hoc exordio*: Exultet jam Angelica turba Calorum &c. *ut modo in usu habetur.* In MSS nonnullis idem istius benedictionis titulus legitur: *Augustinus ipse in lib. 15. De Civitate Dei cap. 22. quosdam versus refert, quos in laude quadam Cerei scripsit. In utraque Cerei benedictione Ennodius testatur, ex Cereo benedicto decerptas à Fidelibus fuisse particulas contra procellas. Inde Agnorum Dei cereorum origo.*

Durandus lib. 6. cap. 80. num. 2. Cerei benedictionem tribuit Ambrosio, alii S. Leoni, alii Petro Diacono Casinensi monacho.

(7) Eplicatur à Baronio ad an. 419. §. 64. Petro de Marca lib. 6. De Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 14. Nat. Alexandro in Hist. Eccl. sac. IV. differrat. 18. Propositione 2. objectione 9. Tillemonio tom. XIII. pag. 775. 1031.

XLIV.

S. BONIFACIUS I.

ANNO CHRISTI 418.

HONORII 24. THEO.
DOSII II. 21.

Post Zosimum Romana Ecclesia presuit
Bonifacius (1) Presbyter, Jocundi

di Presbyterii filius, Romanus. *Ve-* Bar. an.
nerabilem virum hunc, veterem Pres- 418. §.
byterum, in lege doctissimum, ac bonis 78. Pag.
moribus comprobatum, & (quod eum §. 72.
magis ornabat) invitum (2) anno Bar. an.
 418. V. Kal. Januarii Presbyteri ele- 419. §. 7.
 gerunt. Diaconi verò, & Presby- & 8.
 teri admodum pauci, qui electioni Pag. §. 2.
 ejus non consenserant, nixi patro-
 cinio Symmachi Præfecti Urbis, sum-
 mum Sacerdotium dederunt Eulalio
 Archidiacono. (3) Honorius Im-
 perator mendacibus Symmachi lit-
 teris deceptus, Eulalio magis, quàm Bar. an.
 Bonifacio favere primùm visus est. 419. §. 8.
 Postea cùm à Presbyteris Bonifacio 10. 13.
 consentientibus litreas accepisset, u- 15. 29.
 trumque ad se Ravennam arcessitum 34.
 Urbe abstinere jussit, donec causa
 utriusque in Concilio cognosceretur,
 misso interim Romam Achilleo Epi-
 scopo Spoletino, qui Paschæ tem-
 pore *sacra mysteria celebraret*. Dum
 apparatus Concilium, Eulalius con-
 tempto Honorii mandato Urbem in-
 greditur. Quo facto omnem ipse
 controversiam diremit. Nam of-
 fensus Imperator jussit, eum pelli ex
 Urbe, & revocari Bonifacium ac-

clamatione totius populi, ac consensu meliorum Civitatis, divina institutionis ordine consecratum. (4) Statim quæ suarum partium erant, obire ccepit sollicitâ curâ, atque in id primùm studuit, ut Ecclesiam schismate turbatam conciliatâ pace stabiliret, eique non in præsens modò, sed etiam in posterum prospiceret. Ideoque

Lab. egit cum Honorio, ut constitueret, quatenus in Urbe Roma nunquam per
 tom. 2. Conc. ambitum ordinaretur Antistes. Annu-
 pag. ens ille edixit, si duo contra fas teme-
 1582. ritate certantes fuerint ordinati, nul-
 1583. lum ex his futurum penitus Sacerdotem,
 Diff. 79. c. si duo sed illum solum in Sede Apostolica per-
 8. mansurum, quem ex numero Clericorum nova Ordinatione divinum iudicium, & universitatis consensus elegerit. Quoniam verò Bonifacius piissimorum Imperatorum Catholica devotione gaudebat, contra inimicos gratiæ Dei non solum Apostolicis, sed etiam Regiis est usus editis, & idem cum esset doctissimus, adversus libros tamen Pelagianorum beati Augustini Episcopi responsa poposcit. (5)

Bar. an. Decreta ejus, referente Libro Pon-
 423. § 8. tificati, fuerunt, nève dicatæ Deo
 Pag. 9. 6. virgini pacta sacrata, seu, quod alius
 Codex

Codex habet, *pallam sacratam* contingere, aut lavare licet, nec thus in Ecclesia adolere: (6) item ne *servus* aut *obnoxius curia*, vel *cujuslibet rei Clericus* fieret. Vitam reliquit anno 423. VIII. Kal. Novembr. postquam annos quatuor, menses novem, & dies duodeviginti munia Pontificatus obivit.

ANNOTATIONES

(1) Socrates lib. 7. cap. 11.

(2) Hæc sunt in Libello supplicii Presbyterorum Romanorum ad Honorium Imp. apud Baronium ad an. 419. §. 8. Hoc tempore *in creando Pontifice triduum à morte decessoris (quod postea lege cautum est) fuisse expectatum, probat Symmachi præfecti ad Honorium Augustum relatio de iis, quæ, Zosimo Papa mortuo, in creatione successoris contigerunt* (apud Baronium ad an. 418. §. 80.) *ubi Eulalius Bonifacii amulus de exequiis prioris Episcopi à populo & à Clericis ad Ecclesiam Lateranensem adductus dicitur, ubi per biduum remoratus est, ut expectaretur dies consuetus, quo posset solemniter ordinari, id est eligi. Hoc triduum cum in electione Gregorii VII. qui ipsâ die mortis Alexandri II. creatus est, servatum non*

M 4

fuis.

fuisse; id postea Benno Cardinalis, alii-
que Gregorii adversarii ipsi objecerunt:
quod triduum per id tempus nullâ lege sanc-
citum fuisse existimat Baronius, qui Ben-
nonis criminationem hoc loco rejecit,
Mabillonius comment. in Ordinem Roma-
num cap. 17. pag. 112. Vide Bonifacii III.
vitam.

Idem Mabillonius cap. 18. pag. 119.
Eulalius, ut in litteris Cleri Romani ad
Honorium Augustum legitur, circum-
ventis paucissimis Presbyteris, exhibito et-
iam cum aliis Ostiensi Episcopo, in lo-
cum sibi non debitum, incustodito reli-
gionis ordine, per ambitum proruit. Ubi
cum audis, Ostiensem Episcopum cum
aliis accitum fuisse ad Eulalium ordinan-
dum, alios Episcopos ejus ordinationi
cooperatos fuisse, vero proximum est.

(3) Hoc Bonifacium inter & Eula-
lium dissidio factum, ut primum Honorius,
deinde Italia Reges alii aliis temporibus
sepe Romani Pontificis electioni immiscue-
runt. Pagius ad an. 419. §. 2.

Eulalius constituitur in Civitate Nepe-
sina Episcopus, legitur in Libro Pontifi-
cali.

(4) In memorato libello supplici apud
Baronium ad an. 419. §. 8.

(5) S. Prosper contra Collatorem cap. 21.
pag. 362.

Augustinus scripsit libros quatuor contra duas epistolas Pelagianorum, quos Bonifacio Papæ nuncupavit, ad eumque misit per Alypium.

(6) Decretum simile huic editum est a Sotere,

XLV.

S. CÆLESTINUS I.

ANNO CHRISTI 423.

THEODOSII II. 16.

CÆLESTINUM Diaconum Pri- Bar. an.
sci filium Romanum anno 423. 423 §. 8. 9
III. Nonas Novembr. in Petri sede Pag. §. 7.
Dominus Deus noster sine ulla plebis sue
discissione constituit, (1) licet, qui ab
Eulalio steterant, adhuc in schisma-
te perseverarent, eumque, ut est in
Libro Pontificali, peterent revocari.
Decessorum vestigia secutus Novatia-
nis Ecclesias, quas Romæ habebant, ad-
mit, & Rusticulam eorum Episcopum
clam in privatis adibus plebem colligere
compulit. Etenim ad id usque temporis
Novatiani Romæ plurimum floruerant,
eum multas ibi Ecclesias possiderent, &
maximam populi multitudinem in eis
colligerent. (2) Idem sciens damnatis
non examen iudicii, sed solum pœnitent-

M 5

112